A°. 1830. N°. 41.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 5 APRIL.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, — gezien de dispositie van Hun Ed. Mogd. Achtb. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, van den 2 Junij 1829, N°. 3, omtrent de invoering, vervaardiging der Nederlandsche Vochtmaten voor den handel in het klein; — brengen dienvolgens ter kennis der Ingezetenen het volgend besluit van Z. M. van den 22 Maart 1830, (*Staatsblad* N°. 5.)

Wij WILLEM, *bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.*

Willende de noodige bepalingen maken, ten aanzien van de invoering en vervaardiging der Nederlandsche Vochtmaten voor den handel in het klein;

Gezien de wet van den 21 Augustus 1816, (*Staatsblad* N°. 34), bepalende het eenvormig stelsel van maten en gewigten;

Gezien de art. 10 en 11 van Ons besluit van den 6 Maart 1817, (*Staatsblad* N°. 13), omtrent de benamingen der nieuwe inhoudsmaten;

Op voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 17 September 1828, N°. 50;

Den Raad van State gehoord;

Gelet op de nadere voordragt van Onzen voornoemden Minister, van den 26 Februarij ll., N°. 60;

Den Raad van State nader gehoord;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Te rekenen van den eersten April 1830, zal het gebruik van de Nederlandsche Vochtmaten, bij den verkoop in het klein, van alle wijnen, bieren, sterke dranken, gedistilleerde wateren, en in het algemeen van alle natte waren, over de geheele uitgestrektheid van het Rijk, verpligtend zijn; van dat tijdstip af worden dienvolgens alle de tot dusverre in gebruik zijnde vlessen, blikken, houten, of andere vochtmaten, waarmede de voormelde waren plegen gemeten en verkocht te worden, buiten gebruik gesteld, afgeschaft en voor vernietigd genouden.

Art. 2. Na het voormelde tijdstip, zal het verboden zijn, eenige andere vochtmaten in de winkels, herbergen, slijterijen, tapperijen, magazijnen en openbare plaatsen, voorhanden te hebben, en bij den verkoop te gebruiken, dan de hiernavolgende, te weten:

De Nederlandsche kan (*litre*).
De dubbele en halve Nederlandsche kan.
Het Nederlandsche maatje (*décilitre*).
Het dubbele en halve maatje.
De Nederlandsche vingerhoed (*centilitre*).
De dubbele vingerhoed.

Art. 3. Van dat zelfde tijdstip af, zullen, bij alle openbare aankondigingen, in alle prijs-couranten, tarieven, enz. de prijzen der natte waren, niet anders dan per Nederlandsch vat (*hectolitre*), of per Nederlandsche kan (*litre*), mogen uitgedrukt worden.

Art. 4. Alle verkoop van bieren, sterke en andere in *dit Rijk gefabriceerde* dranken, bij de flesch, de kan of de kruik, als *maat*, zal, te rekenen van het meergemelde tijdstip, in geene andere flesschen, kannen of kruiken, mogen geschieden, dan in de zoodanige, welker inhoud eene geheele of halve Nederlandsche kan bedraagt, en die, ten blijke daarvan, behoorlijk ijkmerk zijn.

Art. 5. Ten aanzien van den handel in wijnen, en andere van *buiten 's Lands* inkomende vochten, wordt de verkoop daarvan voorloopig toegelaten, in de thans nog in gebruik zijnde flesschen of kruiken, behoudens de aan den kooper toegekende bevoegdheid, om de levering daarvan, met verkiezende, in behoorlijk geijkte flesschen of kruiken te vorderen.

Art. 6. De in art. 2 vermelde vochtmaten, zullen, met uitzondering der olie- en melkmaten, nie tin mogen vervaardigd worden, en wel van zoodanig allooi, dat de hoeveelheid zuiver tin, niet boven de vijf en zestig honderste deelen ($\frac{65}{100}$), noch minder dan twee en tachtig honderste deelen ($\frac{82}{100}$) bedrage, en er in het mengsel geene meerdere hoeveelheid lood, dan achttien ($\frac{18}{100}$) aanwezig zij. Het zal echter vrijgelaten worden, om de maten van eene geheele en halve Nederlandsche kan uit porselein, steen of aardewerk te vervaardigen en te gebruiken, en dezelve met een oor of handvatsel, alsmede met dekzels om scharnieren opgaande, te voorzien.

Art. 7. De voormelde tinnen en aarden maten zullen eene inwendige van eene cilindrische gedaante zijn, en wel in dier voege, dat de hoogte nagenoeg het dubbel der middellijn bedrage.

De tinnen maten zullen van onderen met een stevigen en beneden den bodem uitstekende voettrand voorzien zijn, van boven een stortrand en tuit, en voorts een oor of handvatsel hebben; zullende het tevens vrijgelaten worden die maten, naar verkiezing der gebruikers, met dekzels, om scharnieren opgaande, te voorzien, mits deze dekzels van onderen vlak, en op den bovenrand der maat wel sluitende zijn; alles naar aanwijzing der modellen, welke daarvan door het Departement van Binnenlandsche Zaken aan de Provinciale Besturen zullen worden toegezonden.

Art. 8. De afmetingen der hiervoren gemelde maten worden mitsdien bepaald, als volgt, in Nederlandsche strepen (*millimètres.*)

BENAMING DER MATEN.	MIDDEL-LIJN.	HOOGTE.	DIKTE DES BODEMS.	DIKTE DER WANDEN.
			TEN MINSTE	
Dubbele kan.	108,5	216,5	3	2½
Nederlandsche kan (*litre.*)	86,0	172,0	2½	2
Halve kan.	68,5	136,0	2	2
Dubbel maatje.	50,5	100,0	2	2
Maatje (*décilitre.*)	40,0	79,5	2	2
Half maatje.	31,5	64,0	1½	1½
Dubbele vingerhoed.	23,5	46,5	1½	1½
Vingerhoed (*centilitre.*)	18,5	37,0	1½	1½

Art. 9. De oliematen mogen eeniglijk uit stevig blik, doch de melkmaten daarenboven ook uit gedraaid hout, vervaardigd worden. De gedaante van beide soort van maten zal zijn cilindrisch, en nagenoeg van gelijke hoogte en middellijn, zoodat derzelver afmetingen met die der glasmaten zullen overeenstemmen, en mitsdien naar aanleiding van Ons besluit van den 18 December 1829 (*Staatsblad* N°. 57,) als volgt vastgesteld worden:

	Hoogte.	*Middellijn.*
Voor de dubbele kan.	136	137 N. str.
De Nederlandsche kan (*litre*)	107	109
De halve kan.	86	86
Het dubbele maatje.	62½	64
Het maatje (*décilitre.*)	51	50
Het halve maatje.	40	46

Art. 10. De oliematen zullen, aan den bovenrand, met een dubbeld strookje blik versterkt, voorts van eene tuit en van een oor of handvatsel voorzien zijn, overeenkomstig de modellen, welke hiervan insgelijks aan de Provinciale Besturen zullen worden afgezonden.

Art. 11. De uit hout gedraaide melkmaten zullen van een oor of handvatsel moeten voorzien zijn, en eeniglijk op den inhoud eener Nederl. kan, eener halve kan en van twee maatjes mogen vervaardigd worden; zij zullen overigens in geene andere handelingen gebruikt worden.

Art. 12. Op alle der verschillende maten, zullen de gewone en systematische benamingen met duidelijke letters moeten ingeslagen, gesneden of op eenigerhande wijze uitwendig uitgedrukt zijn. De afslag van het ijkmerk en de jaarletters, zal voor de tinnen maten geschieden, hetzij op den bovenrand, hetzij op den breeden plekje onsoldeer, onder den bovenrand vast te hechten; voor de gedraaide melkmaten, op de gewone wijze, en voor de flesschen, kannen en kruiken, op eenen om den hals of het oor te leggen looden krag of band.

Art. 13. Het word den fabrijkanten van tinnen vochtmaten, bij dezen aanbevolen, om zich in het gieten hunner maten, van geene andere vormen te bedienen, dan van de zoodanige welke voorst behoorlijk geverifieerd, en ten blijke van dezelver naauwkeurigheid, gestempeld zijn. Zij zullen wijders gehouden zijn, hunnen naam of hun fabrijkmerk aan de buitenzijde des bodems, of op den bovenrand der maat in te slaan.

Art. 14. Onze Minister van Binnenlandsche Zaken, word bij dezen gemagtigd, tot het doen opmerken en het vaststellen van eene instructie, bevattende de noodige voorschriften, waarnaar de IJkers zich bij de verificatie der onderscheidene vochtmaten, zoo wat den inhoud, als wat het allooi der tinnen betreft, zullen moeten bedragen, en behelzende tevens de noodige bepalingen, nopens het voor elke maat toe te staan remedio op den inhoud. De tot gemelde verificatie benoodigde meet-werktuigen en andere toestellen, zullen, door de zorg van voormelden Minister aan de IJkers van 's Landswege worden afgegeven.

Art. 15. In zoodanige Provincien des Rijks, alwaar reeds *litres* met derzelver onderdeelen en veelvouden ingevoerd zijn, zullen die maten in gebruik mogen blijven, al ware dezelve niet in alles deze overeenkomstig aan de voorgaande bepalingen, mits zij door daartoe bevoegde personen geverifieerd, en wat den inhoud betreft, voldoende zijnde, van het ijkmerk voorzien zijn. Na het bij art. 1 vastgestelde tijdstip voor de algemeene invoering, zullen in die Provincien geene afwijkingen van de voorgaande bepalingen toegelaten worden; en zullen de IJkers aldaar, zich voor als nog aan de bestaande Fransche verordeningen, nopens de verificatie der metrieke vochtmaten, te houden hebben.

Art. 16. De ijkloonen der onderscheidene tinnen, blikken en houten vochtmaten, worden bij dezen bepaald als volgt:

Voor de dubbele Nederlandsche kan.	10 cents.
Voor de Nederlandsche kan (*litre*)	7½ ——
Voor de halve Nederlandsche kan en verdere onderdeelen.	5 ——
Voor eene glazen, aarden of porseleinen maat van eene dubbele Nederl. kan.	10 ——
Voor eene glazen, aarden of porseleinen maat, daaronder begrepen de aarden kruiken van eene Nederlandsche kan inhoud.	5 ——
Idem, van eene halve Nederlandsche kan.	2½ ——
Voor eene flesch, van eene Nl. kan inhoud.	1½ ——
Idem, van eene halve Nederl. kan inhoud.	1 ——

(*Het vervolg op den kant van dese bladz.*)

Art. 17. De eerste herijk der vochtmaten zal geschieden in den loop van het jaar 1834, op eene door Gedeputeerde Staten in elke Provincie van te stellen tijdstip, en vervolgens jaarlijks herhaald worden; zullende hiervan nogtans uitgezonderd zijn de tinnen steenen en aarden maten en trechters, welke slechts eenen eerstaanlijk behoeven te ondergaan.

Art. 18. De Fabrijkeuren en Handelaren in vochtmaten, zullen toezien, om in hunne winkels, magazijnen of openbare plaatsen, geene maten verkrijgbaar te hebben, het koopen te bieden en in omloop te brengen, welke niet behoorlijk geijkt en met den loopenden jaarletter voorzien zijn.

Art. 19. Wij behouden Ons voor, nadere bepalingen vast te stellen ten aanzien van de invoering van het vaatwerk, bij den handel in het gros en wijders omtrent de vervaardiging, in het algemeen, beslui

De Commissie, benoemd voor de zitting van 1829, tot het onderzoeken der geloofsbrieven der leden, die zullen worden aangenomen, om de aanstaande Tweede Kamer der Staten-Generaal te vormen, heeft bevonden, dat de navolgende Heeren, leden der overtuigende, met de uitvoerige bekendmaking derzelve, van den 3 September 1829, zijn gewonden in de Leydsche Courant, van den 14 September 1829, N°. 1901, de Edelmogenden, Mrs. Wttenhove en Wttenhove van Dorth, uit de provincie Overijssel, om door hen te worden aangeboden van proeven hunner werkzaamheid, tot de vervulende eedgenoten van onze gedenkwaardige Koning mede te werken; doch dat de tijd tot inzending der hiertoe bestemde voorwerpen van meerder belang der Commissie voorgenoemd het gepast zal doen voorkomen, het bepaalde daartoe te verlengen, de Tentoonstelling van de bevorderde te hernieuwen, en dat de Tentoonstelling van de vervaardigde

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.
(*Gecontrasigneerd*) WILLEM.
(*onderstond*) Van wege den Koning,
(*Gecontrasigneerd*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.
Uitgegeven den 12 April 1830.
(*onderstond*) *De Secretaris van Staat,*
(*was get.*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Met waarschuwing, aan de ingezetenen dezer Stad, zich deze Kennisgeving ten nutte te maken, en zich voor de inhoud te verzekeren, tot de algemeene invoering, op het vastgestelde tijdstip van den 1 April 1830.

Leyden, den 29 Junij 1829.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. A. DE RUIJTER.

(*Gedeputeerde*) Van wege den Koning,
(*onderstond*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.
Uitgegeven den 12 April 1830.
(*onderstond*) *De Secretaris van Staat,*
(*was get.*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Met waarschuwing, aan de ingezetenen dezer Stad, zich deze Kennisgeving ten nutte te maken, en zich voor de inhoud te verzekeren, tot de algemeene invoering, op het vastgestelde tijdstip van den 1 April 1830.

Leyden, den 29 Junij 1829.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. A. DE RUIJTER.

De Commissie, benoemd voor de zitting van 1829, tot het onderzoeken der geloofsbrieven der leden, die zullen worden aangenomen, om de aanstaande Tweede Kamer der Staten-Generaal te vormen, heeft bevonden, dat de navolgende Heeren, leden der overtuigende, met de uitvoerige bekendmaking derzelve, van den 3 September 1829, zijn gewonden in de Leydsche Courant, van den 14 September 1829, N°. 1901, de Edelmogenden, Mrs. Wttenhove en Wttenhove van Dorth, uit de provincie Overijssel, om door hen te worden aangeboden van proeven hunner werkzaamheid, tot de vervulende eedgenoten van onze gedenkwaardige Koning mede te werken; doch dat de tijd tot inzending der hiertoe bestemde voorwerpen van meerder belang der Commissie voorgenoemd het gepast zal doen voorkomen, het bepaalde daartoe te verlengen, de Tentoonstelling van de bevorderde te hernieuwen, en dat de Tentoonstelling van de vervaardigde

Gegeven te *Brussel*, den 22 Maart 1830.

Sauvenière worden geplaatst.

Het dezelve van Onze regering.

sluiting van de Registers, geopend op het Raadhuis alhier, volstrekt bepaald is tot den 20 April aanstaande, na welken tijd geene inschrijving meer kan worden aangenomen.

Voorts zal deze Commissie in den loop van die week, dus tot den 24 April uiterlijk zich bezig houden, om de alsdan nog niet door haar beoordeelde voorwerpen te onderzoeken, ten einde de voorwerpen, allen voorzien van de noodige Certificaten van oorsprong, voor de Regering dezer Stad gepasseerd, ter behoorlijker tijd van hier kunnen verzonden worden.

Omtrent de in te zenden voorwerpen verwijst de Commissie speciaal aan de bovengemelde bekendmaking dezer Stads Regering, van den 8 September 1829, alwaar wordt gelezen:

„ 7°. Dat op deze Tentoonstelling door iederen Fabriekant slechts een enkel stuk of exemplaar van eene zelfde soort van product, waarult de wijze van vervaardiging genoegzaam blijkt, ter plaatsing zal kunnen worden aangeboden."

Mogten eenige der belanghebbenden nog inlichtingen verlangen nopens de ten dezen te volgen handelwijze, zoo zullen zich de Leden der plaatselijke Commissie voormeld, bestaande, volgens bekendmaking in de Leydsche Courant, van den 20 Januarij L.J. N°. 9, uit de H. H. Jan van Heukelom junior, Cornelis Leembruggen en Johannes Justus Krantz, daartoe steeds gaarne bereid bevonden.

Leyden den 27 Maart 1830.

WALLACHIJE.

Bucharest den 9 Maart. Volgens de berigten van reizende koeplieden, die Konstantinopel onlangs verlieten, heeft er de tijding, — dat Griekenland van het rijk zoude worden afgescheiden en tot eenen onafhankelijken staat verklaard, onder het bestuur van eenen Prins uijt het Westen, die zelfs de opperleenheerschappij der Porte niet zoude erkennen, — de gemoederen te meer nedergeslagen, alzoo men nog altoos in de meening was geweest, dat de betrekkingen van Griekenland met het Ottomannische rijk even zoo zouden zijn, als die der Vorstendommen en Servie. De Turksche koopliedeu vooral vreesden, dat deze bedingen, door de Porte toegestaan, hunne belangen zeer zouden benadeelen, daar zij de Grieken altoos als gevaarlijke mededingers in den Levant en in de plaatsen van Italie beschouwden. Over het algemeen heerschte, naar hetgeen de reizigers, gedurende hun verblijf te Konstantinopel, in de gelegenheid waren, op te merken, in die hoofdstad meer eene schijnbare, dan eene wezenlijke rust, voortspruitende uit een opregtelijk gelaten berusten der Muzulmannen in hun lot. Het misnoegen over het stelsel van te hervormen, door den Grooten Heer aangenomen, deed zich duidelijk merken, en het was te vreezen, dat, indien Z. H. het niet laat varen, deze stemming der gemoederen eenige uitbarsting zoude ten gevolge hebben. In Romelie en Bulgarije bespeurt men eene gelijksoortige gisting, die slechts betengeld wordt door de tegenwoordigheid of nabijheid der Russische troepen. Maar, volgens berigten uit Pera, staan de zelve deze provincien weldra te verlaten, en God weet, wat er dan gebeuren zal.

ITALIE.

Rome den 17 Maart. De Paus heeft in een consistorie: *Tommaso Weld*, Bisschop *in partibus* van Amicles, en coadjutor van den Bisschop van Kingston, in Boven-Kanada; *Raphael Maria Asseleg* der Inquisitie, en *Dominico di Simone*, Kamerheer van Zijne Heiligheid.

Triest den 18 Maart. Wij ontvangen hier de tijding, dat de Montenegrijnen, een Albanesche stam, die altoos woelt en gereed is tot strooptogten, onlangs groote buitensporigheden op de zuid-oostelijke grenzen van Dalmatie hebben begaan, zoodat de regering der provincie Zara, eenige bataillons tegen hen heeft moeten afzenden.

Scheepen, van Alexandrie gekomen, bevestigen de tijding, dat de pacha van Egypte zich ten oorlog, blijk dienende, met verlangde in Alexandrie te meer het doel daarvan te vernemen, omdat het er algemeen bekend was, dat *Mehemed-Aly* geen het minste deel wil nemen aan de Fransche expeditie tegen Algiers.

GROOTBRITTANNIE.

London, den 27 Maart.

PARLEMENTAIRE ZITTING.

Heegerhuis. Lord *King* doet de motie, ten einde het Huis zoude verklaren, dat de tegenwoordige korenwetten, en in het algemeen alle wetsbepaling en belasting, die den invoer en handel van een voorwerp van aller eerste behoefte, gelijk koren, belemmert, ontstaatkundig en onbillijk is. Bij de ontwikkeling beschouwt lord *King* de bestaande wetten als de hoofd-oorzaak der tegenwoordige ellende, waarin de behoeftige klasse verkeerde. Dat de hertog *van Wellington* bestrijde de motie, en dezelve wordt, zonder tot hoofdelijke stemming over te gaan, verworpen.

Lagerhuis. Het gouvernement vraagt onderscheidene sommen om te voorzien in de behoeften der artillerie, en regtvaardige de aanvraag bij de ontwikkeling van het voorstel, hetwelke dien overeenkomstig gaf wordt aangenomen; terwijl het Huis de bedenking van den heer *Graham*, bij wijze van amendement voorgedragen, om de plaats van luitenant-generaal bij de artillerie, niet aan te vullen, na langdurige beraadslaging, met 200 tegen 124 stemmen, verwierp.

De zittingen der kamers zijn geschorst tot Maandag den 19 of Dingsdag den 20 April.

Naar men verzekert, hebben de bestuurders over het vervaardigen van den Theems-gang, waaraan sedert eenigen tijd niet meer wordt gearbeid, een aanbod ontvangen tot het voorschieten van 200.000 ponden sterling, tegen eene jaarlijksche renten van 12 en 1 half ten honderd; onder bijgevoegd beding, dat de nieuwe geldschieters, met de vroegere deelgenooten der onderneming, in derzelver opbrengst gelijkelijk zouden deelen.

FRANKRIJK.

Paris den 31 Maart. Men heeft hier zuilen van zeer fraai inlandsch marmer ontvangen. Deze stalen komen uit groeven, door den heer *Califfet* ontdekt, welke de Thotter, acht tot tien Kilometres van de stad Aix, gelegen zijnde, brokken van alle dikte opleveren, die de hoedanigheden bezitten, welke men gewoonlijk in het beste marmer verlangt: de hardheid, waarvan voornamelijk de fraaiheid van den glans afhangt; de levendigheid en mengeling der kleuren, hetwelk de contrasten en de verscheidenheid der uitwerkselen doet ontstaan. De eene soort zal men voordeelig aan de openbare gebouwen kunnen gebruiken, de andere tot meubelen van alle soort en ter versiering der vertrekken.

— Het stoomschip van het Britsche koninglijk zeewezen, de *Météore*, is te Falmouth uit de Middellandsche zee aangekomen, na eene uitengewoon snel volbragte reis. Den 3 dezer maand vertrok zij van Korfu, den 7den verliet zij Malta, den 16den Gibraltar, en den 18den Kadix. Het is de eerste proeve, van wege het bureau der posterijen genomen, om middels de stoom eene gemeenschap met de Middellandsche zee daar te stellen, en deze proeve is volmaakt gelukt. In tijd, door de pakketboot besteed om de Middellandsche zee heen en weder door te varen, is in het gehee drie weken geweest; terwijl andere schepen daarmede gewoonlijk zes tot zeven weken doorbrengen. De stoomboot heeft nogtans twee herhaalde malen met eene storm, die haren gang tegenwerkte, te worstelen gehad. Zij heeft daarenboven, bij gebrek aan steenkolen, Kadix moeten aandoen, en er veertig uren moeten vertoeven om zich met stammen van olijfbooms te voorzien, daar er geene andere brandstoffen te bekomen waren. De kapitein rekent, dat de weg, die hij in drie weken heeft afgelegd, binnen twee weken zoude te maken wezen. Al de personen, die belang bij den Levantschen handel hebben, zijn zeer in huschik met dezen uitslag; men vooronderstelt, dat het gouvernement eene algemeene en geregelde dienst derwaarts zal inrigten. Te Gibraltar en te Algiras is het weder zeer slecht geweest. Men heeft er winden gehad, waardoor zeer vele schepen zijn vergaan.

— De zoogenaamde baron *de St. Clair*, is voor de regtbank van correctionele policie verhoord.

De heer *de St. Clair*, kolonel in Engelsche dienst, en kolonel in Portugesche dienst, legt het eerste zijne verklaring af. Hij kent den aangeklaagden niet; hij herinnert zich nogtans hem gezien te hebben, hij weet niet hoe men hem noemde. In 1813 en 1814 was de getuige majoor van het *zevende* regiment Portugesche jagers, en geen officier in de dienst van Portugal voerde toen den naam van *St. Clair*. — De getuige, gevraagd zijnde, of hij de hoofd-officieren van het *eerste* regiment Portugesche jagers kende, antwoordt, dat hij den luitenant-kolonel van dat regement kende, maar niet den majoor. — Wijders: of hij een Engelsch officier gekend had onder den naam van *Macken*, antwoordt neen.

De aangeklaagde beweert, dat hij de officier is, die in 1811 majoor was van het *eerste* regiment Portugesche jagers.

De heer *Levavasseur*, 's Konings advokaat, merkt aan, dat de beschuldigde in het laatste verhoor gezegd had, majoor te zijn geweest van het *zesde* regiment jagers. De aangeklaagde verzekert, dat dit niet zoo is, maar de aanteekeningen van het verhoor bevestigen de aanmerkingen van 's Konings advokaat. Nogtans verklaarde de heer *Arbuthot*, Engelsch kolonel, dat hij den beschuldigden, wiens naam was *Mac-Lean* kende, dat dezelve majoor was in het eerste regiment Portugesche jagers en kapitein in het 78ste Engelsche regiment in het vorig verhoor, had een getuige verzekerd, dat de beschuldigde in 1811 gediend had in het eerste regiment Portugesche jagers, dat hij majoor was, en in 1812 werd weggejaagd.

Onder de verdere getuigen, die verhoord werden, verwekte de beroemde Engelsche admiraal sir *Sidney Smith* de levendigste belangstelling. Hij was in het zwart gekleed met eene groote menigte orderteekenen gedecoreerd, en verklaarde te zijn Britsch admiraal, 66 jaren oud. „Ik heb," zeide Z. Exc., „eene dagvaarding van wegen den beschuldigde gekregen, ten einde voor deze regtbank eene verklaring af te leggen. Ziet hier uit wat ik kan zeggen. Ik heb hem in 1814 te Paris gezien, hij is mij komen bezoeken, en heeft mij gezegd, dat hij mij in Egypte had gekend.

Ik weet niet, of hij in ons leger dan wel in het ons tegenovergestelde leger had gediend; maar na den vrede, wanneer mijn land en mijn Koning geene vijanden meer tellen, hebben alle krijgslieden eene gelijke aanspraak op mijne achting. Ik ontving hem dan op eene wijze, welke hem een gedecoreerd officier, en mij zeer blijkbare woorden bedekt verschuldigd was. Hij zeide mij toen, zich te noemen baron *de St. Clair*, dat hij in Egypte onder mijne bevelen had gediend, en verhaalde mij met zoo vele bijzonderheden alle de veldslagen en al de krijgsgebeurtenissen, dat ik niet twijfelde, of hij was er bij tegenwoordig geweest; ik gaf hem toen een getuigschrift van tegenwoordigheid af."

Na het verhooren der getuigen, ondervraagt de voorzitter den aangeklaagde van nieuws over de onderscheidene omstandigheden van dezelfs leven, en over het regt, dat hij heeft om de Russische ordeteekenen van *St. Vladimer*, *St. Anna* en *St. Joris* te dragen.

's Konings advokaat doet de onderscheidene tegenstrijdigheden opmerken, die zich in des aangeklaagden verklaringen voordoen. De heeren *Hennequin*, *Bonnet* en *Dépin de jonge*, spreken in het belang der klagers, en de zaak wordt uitgesteld tot Woensdag over veertien dagen, ten einde de conclusien te hooren van 's Konings advokaat, den heer *Levavasseur*; mitsgaders het pleitgeding der heeren *Lay de la Borde* en *Dumolard*, ten behoeve van den beschuldigde, den zich noemende baron *de St. Clair*, schrijver, en den heer *Barbier*, drukker, der aangeklaagde brochure.

(*Het vervolg op den kant van deze blads.*)

— De heer *de Herras*, markies van Almandra, ministe[r] der finantien van Spanje, onder de regering van *Joseph Napoleon*, is, als door zijn gouvernement teruggeroepen, plaatsen naar Spanje vertrokken.

EXPEDITIE TEGEN ALGIERS.

De heer *Tourtanne du Vernet*, een der aide-de-camps van den admiraal *Duperré*, vertrekt, van dag tot dag verwacht, naar Toulon, de heer *Ray*, de andere aide-de-camp, de heer *Villeneuve* genaamd, is, als door zijn gouvernement teruggeroepen, naar Spanje vertrokken.

— De heer *Billard*, scheepskapitein, tal-gouverneur van Paris, verlaten, om te Toulon het bevel op zich te nemen over een fregat, gewoerd geweest door den heer *Gautier*, die sleg geworden. Hem[illegible]

— Een gedenkteken, door divisie, welke onder de Brest vaarende is die haven uitgezeild naar Toulon. Het overige zal medegezonden worden om op de lanting tegen Algiers te dienen. Het bestaat in een gedenkteken van koopvaardijschepen, en den aankomst der Brest vaarende

De minister van oorlog, *de Bourmont*, die het opperbevelhebberschap over de geheele expeditie voert, neemt zijne vier zoons mede; deze blijven nogtans in dezelfde rangen bij de onderscheidene korpsen, waartoe zij behooren, dienen. Indien men dit niet aan eene geheele verblinderung van zinnen wil toeschrijven, zullen onpartijdig oordeelende hierin, of eene voorbeeldelooze opoffering van zichzelve en zijne kinderen voor zijn vaderland moeten zien; of de blijken moeten erkennen, bij den minister, eener diepe overtuiging van wel berekende kansen en middelen, en, bij den militairen aanvoerder, van een edel zelfvertrouwen, een onmisbaar vereischte voor alle, anderzins geduchte, onderneming.

[Dat men de berekening der kansen en materiele middelen ter uitvoering, voor wel berekend mag houden, en des opperbevelhebbers vertrouwen niet als roekeloos te veroordeelen is, staaft de navolgende tijding, welke wij oordeelen, hier uit het *Journal de Francfort* te moeten overnemen.

„ *Livorno*, den 1sten Maart.

„ Gisteren heeft het Toskaansch gouvernement officieel aan den koophandel onzer stad bekend gemaakt, dat, volgens eene overeenkomst tusschen Engeland, Frankrijk, Oostenrijk, Rusland en Pruissen gesloten, al de maatregelen stonden te worden genomen, ter vernieling der drie Barbarijsche staten van Tripoli, Tunis en Algiers, en dat de Verhevene Porte toestemt, dat deze landen worden ingelijfd in de bezittingen van den Pacha van Egypte. Er zoude alzoo van al de Barbarijsche staten niets overblijven, dan het Keizerrijk Marokko; en men zal zich kunnen vleijen, de vaart in de Middellandsche zee te zullen bevrijd zien van alle vreest, die haar tot nogtoe belemmerde."

Hoe hoogst noodzakelijk dit echt Europesche besluit geworden was, bleek, indien men alreos de berigten der Fransche dagbladen, *le Messager des Chambres* en *le Temps* gelooven mag, nog onlangs uit den overmoed van den Algerijnschen zeeroover.

„ Een zendeling van den Dey van Algiers, " leest men in dezelve, „ heeft vóór weinige dagen Parijs verlaten. Hij bepaalde zich met te vragen, dat men aan zijnen meester 3 millioenen betalen zoude, zijnde het overschot eener ten zijnen behoeve gelukwideerde schuld, dat zich werkelijk in de consignatie kas van Frankrijk bevond. Onder dien *mits*, zoude een buiten gewoon gezant door den Dey naar Parijs worden gezonden, om alle genoegdoening te geven, welke men zoude verlangen. Men vroeg slechts 500,000 fr. voor de kosten der zending. Deze voorslagen zijn van de hand gewezen."

Dat gewilde overschot eener zoogenaamde ten behoeve van den Dey gelukwideerde schuld, spruit voort uit eene schikking, met een Algerijnsch huis in Frankrijk gemaakt, middels welke eene vroegere vordering, ten behoeve van de reclamatien van kooplieden wegens geroofde schepen, zoude worden vereffend. Er bevonden zich reclamatien, waar omtrent men het niet konde eens worden, en er werd bepaald, dat het gezamelijke bedrag daarvan in de consignatie kas van Frankrijk voorloopig zouden worden gestort, inmiddels dat de Fransche regtbanken over derzelver wettigheid zouden hebben erkend. De Dey nogtans gierde op de gelden, en wilde, men ze hem zonder redenen, zoude overmaken. Hij schreef hierover eenen onbeschoften brief aan den Minister der Buitenlandsche zaken van Frankrijk, die hier beneden zijne waardigheid mogte achten denzelven te beantwoorden. De Dey onderhield toen den Fransche Konsul, en droeg hem op, deswegens aan zijn hof te schrijven, en het was toen de Dey den Konsul, ter gelegenheid van het gewoonlijk openbare gehoor, naar 't berigt van dezelfs hof vroeg, op het antwoord van 't nog geen te hebben ontvangen, dat de Dey hem bij herhaling met zijnen vliegenjager in het aangezigt sloeg en uit zijne tegenwoordigheid verdreef. Regt ter snede voegt hier de aloopm van het ultimatum, hetwelke men zegt, dat aan den Algerijn, door het fregat *la Cerès*, is overgebragt: „ De Koning van Frankrijk vraagt eene openlijke genoegdoening, en 80 millioenen schadeloosstelling voor de oorlogskosten." — En gelijk wij wenschen, hoopen en vertrouwen, zal de expeditie den Dey grootendeels bewijzen, dat de Fransche natie niet tot de klasse der gekorvene diertjes van zijn roofnest behoort.]

NEDERLANDEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag den 6den April.

Deze zitting, waarin men gisteren bepaalde, dat het rapport der centrale afdeeling zoude worden gehoord over de ontwerpen van wet, de rekwisitoire en het syndikaat betreffende, heeft geen aanvoerding kunnen hebben bij gebrek aan een genoegzaam aantal tegenwoordig zijnde leden. De voorzitter verklaart alzoo de vergadering gescheiden tot Maandag den 17 April.

BERDEN, *den* 3 *April.*

KASPAR HAUSER.

Het Dagblad *de Hesperus* meldt, volgens berigten uit Stutgardt van den 29 Maart: „Men is op het punt van de afkomst van *Kaspar Hausen* te ontdekken. Zijne moeder zoude eene Hongaarsche gravin-weduwe wezen, die een aanzienlijk vermogen bezit, hetwelk, indien zij kinderen had, op dezelve verstorven was. De eerste ontdekking hieromtrent zoude geschied zijn door eenen geestelijken, die, zich in eene herberg bevindende, de zaak zoude hebben hooren verhalen in een naburig vertrek van het zijne. Eene kamenier, thans in dienst van den graaf *P*....., heeft, op het eerste gerucht, dat er een gerigtelijk verhoor stond te geschieden, deszelfs bescherming komen afsmeken, zeggende, dat deze zaak haar zoude kunnen op het schavot brengen. Men wil, dat de sekrik deze vrouw van haar verstand heeft beroofd."

NEKROLOGIE.

Den 30 Maart is te Karlsruh, na eene ziekte van eenige dagen, omtreeks 2 uren in den morgenstond, in het zeven en zestigste jaar zijns ouderdoms, aan eene zenuwheroerte overleden *Lodewijk*, regerend Groothertog van Bade. Dit verlies dompelt de groot-hertogelijke familie in den diepsten rouw, en niet minder zijne getrouwe onderdanen, wier geluk deze vorst uitmaakte, gedurende eene vaderlijke regering van elf jaren, die als eene regering der orde, regtvaardigheid en der wetten, in de geschiedenis der volken zal blijven opgeteekend. Zijn broeder de Groothertog *Leopold* van Baden heeft, volgens de grondwet van het groot-hertogelijke huis en van het land, de teugels van het bewind aanvaard, en dit den volke bekend gemaakt, bij eene afkondiging, waarin hij het verzekert, de maatregeling ongeschonden te zullen handhaven, en 's lands welzijn, onafgebroken, als het dierbaarste voorwerp van alle zijne zorg, te zullen beschouwen; wijders al de ambtenaren in hunne attributen en regten bevestigt.

— De Groothertog van Hesse-Darmstadt bevindt zich in eenen zorgelijken toestand. Luid het 14de bulletin van den 30 Maart, was den dag tevoren de aanval van de koorts, die tegen den middag ophield, wel op verre na niet zoo hevig en van eenen zoo langen duur geweest, als den vorigen dag; maar de smarte, welke Z. K. H. aan den ruggegraad leed, ten gevolge van Het aanhoudend liggen, had in den nacht eene zoo hevige aandoening verwekt, dat men den noodigen tijd niet had gehad, om eenen nieuwen aanval van koorts voor te komen; en de zwelling der handen en voeten, door de jicht verondzaakt, was mede toegenomen.

MENGELINGEN.

KONINKLIJK GENOOTSCHAP VAN LETTERKUNDE,

Te Londen opgerigt den 15 *September* 1825.

De oprigting van Maatschappijen en Genootschappen, tot bevordering en uitbreiding van letterkundige en wetenschappelijke beoefening, heeft, sedert de eerste helft der XVIde eeuw, ongetwijfeld veel bijgedragen om kennis en goeden smaak te doen bloeijen. Het zoo wellige der moeite wel waardig zijn, een oplettend onderzoek te onderzoeken, welken invloed die onderscheidene genootschappen, sedert dien tijd, op de letteren en wetenschappen gehad hebben, en nog hedendaags uitoefenen. Aanleiding tot deze gedachte gaf ons een den 15 September 1825 te Londen opgerigt Genootschap, welks doel is *bevordering van algemeene Letterkunde*, (*of General Literature*,) dat is, voornamelijk, taalkunde, oudheden en geschiedkunde; en uit genoemschap heeft, niet alleen door de namen der achtingwaardige medeleden, reeds dadelijk eene aanzienlijke aanbeveling bij het publiek verkregen, maar ook, door de uitgave te Londen bij *J. Murray* het licht zien van verhandelingen, hetwelke bijde hoop voor de andere gelijksoortige genootschappen (elders ook het geval is) die zich, in 't vervolg, van welke men zeggen zal, dat zij in de daad het gebied der letteren en wetenschappen vermenigvuldigen, meuig ander van geringere waarde gevonden zal worden.

De titel dezer verhandelingen is: *Transactions of the Royal Society of Literature of the United Kingdom. Vol.* I. *Part* I. 242 *Blads.*, met 20 steendrukplaten. Eene der belangrijkste verhandelingen is die van *C. Leemans* en *W. M. Leake*, over eenige Egyptische monumenten in het Britisch Museum, en andere verzamelingen. Men heeft dadelijk moeten erkennen, dat de Egyptische Archaeologie of Oudheidkunde door deze verhandeling (het 16de nummer in 't 1ste deel) wederom verrijkt is. De monumenten of gedenkteekenen zijn op twaalf tabellen of schetsen afgebeeld, en naar het *Young-Champollionsche* stelsel verklaard; naar dat stelsel, welks grondslagen men reeds meer en meer erkentenis als gewis, zeker en veilig begint te erkennen, hiertegenstaande de buitensporige uitbreiding en zelfs het wonderbare grenzende onfeilbaarheid, waarmede het zich van de oevers der Nijl tot herwaarts over, voor de oogen van het verbaasde Europa ontwikkelt, bij menig eenen van dezelfs allervroegste vrienden, eene met bedenking vermengde vreugd verwekt. Eene zeer veel dank verdienende toegift zijn de Grieksche opschriften uit Egypte en Nubie, inzonderheid die, welke reeds vóór dat zij alhier in het licht verschenen, beroemd geworden waren, welke *Banks* en *Salt* op het scheenbeen van een der Kolossen voor het grootste roosgedenkteeken van Thebe afgeschreven hadden. En waarvan de zin en beduidenis hierop nederkomt:

„ Daar de Koning *Psammetichus* naar Elephantine gekomen was, hebben dit opschrift, zij die met *Psammetiche* gezeild hadden, en ten voordeele Kerkis (waarschijnlijk Nubaul) gekomen zijn, zoo verre de rivier opwaarts voor schepen bevaarbaar is, laten inhouwen. Den vreemdeling *Archepolamite*, een Egyptenaar *Aandis*, dese inscriptie vervaardigden *Dameorthon Amibichus*, en *Pelephos*, de zoon van *Eudamus*."

Hoezeer tot eene volledige beoordeeling dezer inscriptie een *fac simile* ontbreekt, zoo wordt doch reeds uit deze mededeeling blijkbaar, dat bij den naam van Koning *Psammetiche* alhier niet moet gedacht worden aan den stichter der Saitische Dynastie van dien naam. Dit is bewijsbaar uit orthographische en grammatikale gronden, welke de beschouwing dezer inscriptie zelve, aan de hand geeft, doch, waarvan de ontwikkeling ons bestek alhier niet toelaat. De uitgevers hebben met het volkomenste regt aan eenen nakomeling van den ouden *Psammetichus* herinnerd, die ook mede den zelfden naam droeg en zich Koning van Egypte noemde.

(*Het vervolg op den kant van deze blads.*)

J. Millingen en *W. M. Leake*, de eerste over eene zilveren munt uit Mesopotamie, de andere over eenige munten der stad Klazon in Italie, welke voor de Mythische aardrijkskunde en ook voor de oudste geschiedenis zeer belangrijke beschouwingen medebrengen. Dezelfde *W. M. Leake*, die, gelijk men uit deze verhandelingen bemerkt, *Koloneel* is, en dus tot eenen stand behoort, bij welken men zedelijkheid en Griekse letterkunde, en vooral de bekwaamheid om Griekse metrische tinten te onderscheiden, zoeken zoude, heeft alhier een bespiegelende Edikt van *D. Lacke*, die, gelijk men uit deze verhandelingen bemerkt, *Koloneel* is, en dus tot eenen der eerwaarden en voortreffelijken van handen, arbeid vaardig, oprecht, oplettend, volledig en wel inzonderheid met deszelfs geheele pronkvolle inleiding, in het licht gegeven, (deze verhandeling heeft het n°. XV.) Zijnde hier bij den door *Sherard* en *Banks* gekochten steen van Strazonicea, waaruit dit Edikt vroeger bekend gemaakt was, een echt duplicaat gevoegd, een steen te *Aix*, dien een reiziger uit het Oosten derwaarts gebragt, en waarvan de Heer *Pascoali* te Rome aan den Kolonel *Leake* een nieuwkomend *Facsimile* medegedeeld had.

IETS TER GELOOFWAARDIGHEID VAN DEN TOGT TEGEN ALGIERS.

Opmerkenswaardig is ook de navolgende inscriptie uit Volgens *Diodorus* regeerde hij in de 93ste olympiade. Ik *Hermogenes* was, toen ik de anderen holengraven „ sag, wel verwonderd, maar toen ik den man *Memnon* „ hier ontdekte, berekte mijne verbaasdheden aller hoogste toppunt."

Tot de Oostersche Archaeologie behoort ook eene verhandeling van Sir *William Ouseley*, N°. VIII, over de rivier *Euphraat*, welke naam, loop, natuurlijke eigenschappen, en tot dezelve berekking hebbende overleveringen, alhier zeer uitvoerig medegedeeld worden.

De klassische letterkunde heeft ook in N°. IX. een berigt, nopens de ontdekkingen, die in *Pelimpsesten* gemaakt zijn, door den Aartsbisschop (*Archbishop*) *Nerva*. En N°. XIII. een berigt, hetwelk *H. J. Todd* uit de papieren van Dr. *Charles Burney* bekend maakte, eenen Codex, die met andere door *Cardinal* van het Oosten naar Engeland gebragt, vervolgens den Aartsbisschop van Kanterbury, werkelijk, maar door den Aartsbisschop van Jerusalem, die, wijlen bij, *Aix*, dien een reiziger uit het Oosten derwaarts gebragt, en waarvan de Heer *Pascoali* te Rome aan den Kolonel *Leake* een nieuwkomend *Facsimile* medegedeeld had.

Opmerkenswaardig is ook de navolgende inscriptie uit Volgens *Diodorus* regeerde hij in de 93ste olympiade. Ik *Hermogenes* was, toen ik de anderen holengraven „ sag, wel verwonderd, maar toen ik den man *Memnon* „ hier ontdekte, berekte mijne verbaasdheden aller hoogste toppunt."

Tot de Oostersche Archaeologie behoort ook eene verhandeling van Sir *William Ouseley*, N°. VIII, over de rivier *Euphraat*, welke naam, loop, natuurlijke eigenschappen, en tot dezelve berekking hebbende overleveringen, alhier zeer uitvoerig medegedeeld worden.

De klassische letterkunde heeft ook in N°. IX. een berigt, nopens de ontdekkingen, die in *Pelimpsesten* gemaakt zijn, door den Aartsbisschop (*Archbishop*) *Nerva*. En N°. XIII. een berigt, hetwelk *H. J. Todd* uit de papieren van Dr. *Charles Burney* bekend maakte, eenen Codex, die met andere door *Cardinal* van het Oosten naar Engeland gebragt, vervolgens den Aartsbisschop van Kanterbury, werkelijk, maar door den Aartsbisschop van Jerusalem, die, wijlen bij, *Aix*, dien een reiziger uit het Oosten derwaarts gebragt, en waarvan de Heer *Pascoali* te Rome aan den Kolonel *Leake* een nieuwkomend *Facsimile* medegedeeld had.

Opmerkenswaardig is ook de navolgende inscriptie uit Volgens *Diodorus* regeerde hij in de 93ste olympiade. Ik *Hermogenes* was, toen ik de anderen holengraven „ sag, wel verwonderd, maar toen ik den man *Memnon* „ hier ontdekte, berekte mijne verbaasdheden aller hoogste toppunt."

Tot de Oostersche Archaeologie behoort ook eene verhandeling van Sir *William Ouseley*, N°. VIII, over de rivier *Euphraat*, welke naam, loop, natuurlijke eigenschappen, en tot dezelve berekking hebbende overleveringen, alhier zeer uitvoerig medegedeeld worden.

De klassische letterkunde heeft ook in N°. IX. een berigt, nopens de ontdekkingen, die in *Pelimpsesten* gemaakt zijn, door den Aartsbisschop (*Archbishop*) *Nerva*. En N°. XIII. een berigt, hetwelk *H. J. Todd* uit de

Opmerkenswaardig is ook de navolgende inscriptie uit Volgens *Diodorus* regeerde hij in de 93ste olympiade. Ik *Hermogenes* was, toen ik de anderen holengraven „ sag, wel verwonderd, maar toen ik den man *Memnon* „ hier ontdekte, berekte mijne verbaasdheden aller hoogste toppunt."

Tot de Oostersche Archaeologie behoort ook eene verhandeling van Sir *William Ouseley*, N°. VIII, over de rivier *Euphraat*, welke naam, loop, natuurlijke eigenschappen, en tot dezelve berekking hebbende overleveringen, alhier zeer uitvoerig medegedeeld worden.

De klassische letterkunde heeft ook in N°. IX. een berigt, nopens de ontdekkingen, die in *Pelimpsesten* gemaakt zijn, door den Aartsbisschop (*Archbishop*) *Nerva*. En N°. XIII. een berigt, hetwelk *H. J. Todd* uit de

(*Het vervolg op de volgende blads.*)

want aan welken geschiedschrijver zijn de krijgstogten van *Karel den vijfden*, van *Don Jan van Oostenrijk*, de gevolgenrijke ondernemingen onder den Kardinaal *Ximénes*, van den Graaf *van Mortemar*, en van den onversaagden Venetiaanschen zeeheld, Ridder *Emo*, geheel onbekend gebleven. In latere tijden was het voornamelijk Sir *Sidney Smith*, die met levendigen ijver de beteugeling der Afrikaansche Roof-staten, op het Weener Congres voorstond. (Zie *Akten der Weener Kongresses*, bladz. 328, en *Journal de Frankfort*, 1816, N°. 23.) Hij leverde eene gedrukte *Memorie* in, welke bij afzonderlijk, den 31 Augustus 1814, aan de groote Hoven rondgezonden had, waarin hij de verontwaardiging van die grievzame en schandelijke bedrijf, en de daartoe te nemen maatregelen voorstelde. Hij bood zich tevens aan, om het opperbevel over de Land- en Zeemagt, van welke men zich, tot uitroeijing der Afrikaansche zeeroovers, wilde bedienen, op zich te nemen, en hij riep alle daarbij belanghebbende Europesche Mogendheden op, om contingenten te leveren.

Dat deze ervaren zeeman, die zich door zoo vele stoute ondernemingen, door buitenlandsche zendingen bij de Porte en door een veeljarig verblijf in de, aan de Middellandsche zee grenzende, staten voorbereid en ten roemrijkste bekend had gemaakt, tot leidsman eener dergelijke onderneming van dien aard, wel zoo goed als eenig mensch ter wereld voegen zoude, lijdt geenen twijfel; doch of aan hem, als alleen zeeheld, de aanvoering van eene zoo aanzienlijke landmagt, als tot zulk eene onderneming noodig is, zonder bezondeling van het groote oogmerk, wel geheel onbepaald toevertrouwd kon worden, wordt daarentegen betwijfeld.

De Kardinaal *Gonsalvi* ondersteunde op het Weener Congres den voorslag van Sir *Sidney Smith*, met veel aandrang en welsprekendheid. Maar er volgden, van den kant van dezen staatkundigen *Arrepages*, verder geene beschikkingen daarover.

Er lieten zich hierop verscheiden stemmen over hetzelfde onderwerp hooren, en voornamelijk werd door het, wel is waar, eenigzins uitvoerige, maar zaakrijke geschrift van den Heer Hofraad *Hermann*, aan het Weener Congres gericht, deze zaak nader verklaard. Dit geschrift van *Herman*, te Lubeck, in 1815 uitgekomen, is getiteld: *Over de Zeeroovers in de Middellandsche zee, en hunne verdelging; een volks-wensch aan het doorluchtig Weener Congres, met de daarbij nodige Historische en Staatkundige opheldering en.* Maar al die vroome wenschen bleven ongehoord, en het gruwzame roofvergespuis drijft zijne wandaden in, ten aanzien der groote zee-Mogendheden, die zich niet hunne luimen moeten voegen. Bij deze barbaren gelde geen eed, geen verdrag, geen verbond, of het werde tan hoogste slechts zoo lang gehouden, als het met hunne belangen overeenkomstig is. In latere tijden landden zij op verscheiden punten der Kust van Italie, op eenige Eilanden van de Middellandsche Zee, overvielen en vermoordden den Konsul *Visschers*, zoo als dit onder anderen den 21 Mei 1816 bij Bona het geval was, waarop een versenigd Engelsch en Nederlandsch eskader, onder aanvoering van Lord *Exmouth*, hen wel straffe, en hun harde voorwaarden voorschreef; doch niettegenstaande zij zich door het daarop volgende Vredes-traktaat verbonden, de slavernij voor altijd af te schaffen, bleef toch

Eene herhaalde overweging van die zaak heeft in 1829 een algemeen toegejuicht schrijver in Duitschland bewogen, om een werkje in het licht te zenden over de beteugeling der Afrikaansche Roofstaten, wier beleedigingen den Christenen aangedaan, alle behoorlijke verontwaardiging zijn. Men leze slechts het werk van *Pananti*, te Londen uitgekomen, onder den titel van: *Narrative of a Residence in Algier*, behelzende eene Afdruklijkmakende en Historische beschrijving van het Gouvernement, Zeden, Gebruiken, Schatz, van den Dey van Algiers en zijne Ministers; Aanspraken uit den Alcoran, enz. enz. en men zal elders op bl. 68, 69, 88 en 89, hartverscheurende beschrijvingen vinden van al het rijden, waaraan de Christenen te Algiers blootgesteld zijn. Er zijn eenige Hypokritische Publicisten, vrienden van Don *Miguel*, en dergelijke snaken, en tevens vijanden van alles wat goed is, die de tuchtigingsmaatregelen, welke de Europesche Mogendheden tegen Algiers en andere dergelijke roofnesten ondernemen mogten, onbestaanbaar houden met het regt der volken: maar bestaat er dan geen regt, om tegen eenen werkelijken ons dreigenden vijand voor leven en vrijheid te strijden, en zou het dan onder dreigende omstandigheden niet geoorloofd zijn, het overwigt, hetwelk eene zekere overwinning voorspellen kon, tot bereiking van het doel te gebruiken. Dat gindsche barbaren onze vijanden zijn, en in die kathegorie sedert eeuwen moesten geplaatst worden, dit betuigt ons de geschiedenis hunner voortdurende rooverijen en afpersingen; want wat hun tegenwoordig de onderscheiden Mogendheden, onder den naam van geschenken en annuiteiten overzenden, is niet anders dan eene schandelijke belasting, waardoor zij van barbaren begunstigingen koopen, welke de naamt hun niet minder dan aan die roovers met gelijk regt verloende.

De zeerooverijen begonnen met den aanvang der XVIde eeuw, toen het opperhoofd der Saracenen *Entemi*, door de voortgangen der Spaansche wapenen, onder de leiding van den beroemden Kardinaal *Ximenes*, verschrikt, de twee beroemde Zeerooverś, *Horue*. en

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

*** *De Kommissie van Landbouw in* ZUID-HOLLAND, maakt hiermede bekend, dat op de verschillende Keuren der *Spring-Hengsten* in dit jaar 1830, heeft goedgekeurd, negen en zestig Hengsten.

En op de vergelijkende Keur te *Rotterdam* op den 31 Maart heeft toegewezen, de navolgende premien, als:

Aan *Aart Verrips* te Leerbroek voor zijne vijfjarige bruine Hengst met kol, de eerste premie, of . . . . . *f* 75. 00.

Aan *Cornelis Roodzand* te Dirksland, voor zijne vierjarige zwarte Hengst, de tweede premie, of . . . . . *f* 50. 00.

Aan *Johannes de Vries* te Bleiswijk, voor zijne driejarige donkerbruine met kol Hengst, de derde premie, of . . . . . *f* 25. 00.

's *Gravenhage*, den 2 April 1830.

Uit naam der Kommissie voornoemd,
JOAN QUARLES VAN UFFORD, *Secretaris*.

*** Mijne hartelijk geliefde Echtgenoot, ANNA MARIA VAN LELYVELD, verloste op den 28sten dezer vrij voorspoedig, doch ontijdig, van drie welgeschapene DOCHTERS, waarvan twee overleden zijn.

LEYDEN den 30 Maart 1830.

WILLEM PIETER KLUIT, JUNIOR.

Deze strekke tot kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden, zoo binnen als buiten deze stad.

*** Gevoelig voor de zoo menigvuldige en hartelijke blijken van deelneming, door vrienden en bekenden betoond, bij den treurig sterfgeval van mijnen geliefden Echtgenoot, betuig ik (ook namens mijne bloed- en aanverwanten) daarvoor bij deze mijne opregten dank, wenschende, dat de Hemel hen nog lange voor treffende verliezen behoede.

LEYDEN. J. HANSEN.
den 5 April 1830. Wed. J. VALK.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 3 *April* 1830.

Maatschappij Suhaid	2½ pCt.	*f* 65¼	à 66
Kans-Billetten		31	à 31¼
Stellen van uitgeloten ditto			
Amortisatie-Syndicat	2½ pCt.	101	à 101¼
Domein-Obligatien	4	99¼	à 99½
Handel-Maatschappij	4	93	à 93¼
Frankrijk, Inschrijving Grootb.	5		
Ditto op ditto	3	83	à 83½
Rusland, bij *Hope en Comp.*	5	105¾	à 106
Ditto op 's Grootb.	6	76¾	à 76½
Pruissen, Obl. Nieuw Honderd			
ditto in Londen van 1818			
Spanje, Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	74¼	à 75
Nieuwe geldleening	5	12	à 12½
Oorcur. Obl. bij *Willem Gomp.*	5	101¼	à 101½
ditto	4	94¼	à 95
Certificaten	2½		
Neg. Maatschk.	5	99¼	à 100
Dito Bank-Actien		1540	à 1545

N. en J. en P. en S. ABRAHORST adverteeren, dat de COUPONS van de NEGOTIATIE op AMERIKAANSCHE FONDSEN, in dato primo April 1791 ten Kantore van N. CAMIJ VAN STAPHORST en HUBBARD gedaan, welke op primo April 1830 vervallen, betaald worden ten Kantore van de ASSOCIATIE CASSA te Amsterdam, per ƒ 100.

Door de Ondergeteekenden zijn Affaire in MANUFACTUREN heeft overgenomen, en voornemens is deze Stad te verlaten, worden bij deze alle degene, welke nog iets te pretendeeren hebben of verschuldigd zijn aan den Ondergeteekende, versocht zich vóór Mei 1830 hunne pretentien of voldoening te stellen in handen van den Heer J. H. van WENSEN, op den hoek van de Burgtegracht bij de Leydsche Straat, in Amsterdam.

Amsterdam, 3 April 1830.

Ten Kantore van NEHEMIA NATHAN, op den Nieuwen Rijn, bij de Visbrug te Leyden, zijn wederom voorde Leden, Klasse dezes jaars *Kon. Ned.* LOTERIJ te bekomen, Heele- en Gedeelten, zoo klassikaal als doorgefourneerde LOTEN, prijs-courant; waarvan de Trekking zal geschieden op den 26sten dezer in 's Gravenhage.

Men vangt in een Apothek te Leyden, waar mijne gelegenheid tot *Practische oefening*, behalve die van gebruik te kunnen maken van het aldaar zoo doelmatig ingerigte *Pharmaceutisch* onderwijs, bestaat, een LEERLING van de Protestantsche Godsdienst, met of zonder inwoning. Adres bij de Boekhandelaars L. HERDINGH EN ZOON, te Leyden voornoemd, met *franco* brieven, onder letter A.

Een LETTERZETTER en DRUKKER, beiden van goed gedrag en ben vlug in den grond verstaande, vol op en op den duur werk bezigende, vervoege zich in persoon of bij *vrijblijvende brieven*, ter Boekdrukkerij van J. J. SCHIERMAN en ZOON, te *Delft*.

Wordt in HUUR verlangd, tot *Zomer en Winterverblijf*, een klein BUITEN-GOED, waarvan het Huis evenwel niet minder als vijf goede Vertrekken bevat, en verder bij eene logeable Woning behoorende offices en gemakken; de Tuin voorzien van een genoegzaam aantal vruchtgevende Boomen en grond voor eene Moestuin; gelegen bij of aan een der Dorpen in den omtrek van de Stad Leyden; en wel om met primo Mei, of eerstond te aanvaarden. Adres, met *gefrankeerde* brieven, onder letter A, bij den Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK, op de Breedestraat in gemelde Stad.

Alhier is gearriveerd een *Kanman*, met een groote partij *Tiroische* KANARIE-VOGELS, zingende de *Waterrol*- en *Nachtegaalslag*, zoo wel bij avond als bij dag. Is gelogeerd bij L. SCHOUFOER, *Logementshouder* in de *Omgekeerde Pot*, in de Mandemakersteeg te Leyden. Zal hier nog vijf dagen zijn verblijf houden.

Door de Boekhandelaars L. HERDINGH EN ZOON en C. G. MENZEL te Leyden, is den 2 April 1830 aan de Wel-Edele Heeren *Burgemeester en Wethouders* hunner woonplaats, ter vertaling in het Nederduitsch aangeboden:

A. H. NIEMEIJER, *Charakteristik der Bibel, neue Auflage, herausgegeben von* H. A. NIEMEIJER, *Halle* 1830.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

Heiradin, te hulp riep, die door hunne stoutmoedige en met gruwzaamheid verbonden roofbedrijven de schrik van alle kustbewoners, van de Dardanellen af tot aan de Zeegate van Gibraltar, geworden waren. Deze laatste wist zich hierop door list van de oppermagt meester te maken, en toen hij Algiers en Tunis in zijne handen had, en door talrijke vloten ondersteund, zelfs over die van *Soliman* beschikken kon, ontrustte hij weldra de geheele Middellandsche Zee, maar al te spoedig smachtenden duizenden Christen-slaven in de kerkers van Algiers en Tunis.

Door *Heiradin* (bij anderen *Barbarossa*,) die, onder den naam van *Barbarossa*, de schrik der Christenen geworden was, en zijne wreedige helpers, *Dragut Rais* en *Sinan Pasha*, werd maar al te ras, nadat reeds in 1551 de Ridders van *St. Jan* uit Tripoli verdreven waren, de geheele kust van het sogenoemde Barbarije tot Marokko veroverd, en aan de bescherming der Porte onderworpen, welke de drie Staathouderschappen Algiers, Tunis en Tripoli van gouverneurs en krijgsbezetting voorzag, maar die echter weldra eene zekere onafhankelijkheid wisten te verkrijgen, en zoo tegenwoordig de oppertheerschappij der Vorstinne Porte door eene ligte schatting erkennen. Wie denkt niet nog met schrik aan den gruwel, gepleegd onder *Dragut Rais* en *Heiradin*, de landingen op Messina, bij Mamuco, waar zij het klooster der Benedictijnen plonderden, al de monniken vermoorden, den overval van Barbarossa op de eilanden Elba en Capreï, en de landing en plondering op Ierland, onder het gouvernement van den obgelukkigen *Wentworth*, enz.

* Verbindt a daarom 4, " (zegt de schrijver, die deze vermeldt) " verheven beheerschers van " Algiers, van verzekert door " hunne onafhankelijke maatregelen, de vrije " doortrekking van de Middellandsche zee, " waar door meer bij de vrije " Europesche Mogendheden, op de Middellandsche " zee, te maken, en toen hij Algiers en Tunis in zijne " handen had, en door talrijke vloten ondersteund, zelfs " over die van *Soliman* beschikken kon, ontrustte hij " weldra de geheele Middellandsche Zee, maar al te " spoedig smachtenden duizenden Christen-slaven in de " kerkers van Algiers en Tunis.

Door *Heiradin* (bij anderen *Barbarossa*,) die, onder den naam van *Barbarossa*, de schrik der Christenen geworden was, en zijne wreedige helpers, *Dragut Rais* en *Sinan Pasha*, werd maar al te ras, nadat reeds in 1551 de Ridders van *St. Jan* uit Tripoli verdreven waren, de geheele kust van het sogenoemde Barbarije tot Marokko veroverd, en aan de bescherming der Porte onderworpen, welke de drie Staathouderschappen Algiers, Tunis en Tripoli van gouverneurs en krijgsbezetting voorzag, maar die echter weldra eene zekere onafhankelijkheid wisten te verkrijgen, en zoo tegenwoordig de oppertheerschappij der Vorstinne Porte door eene ligte schatting erkennen. Wie denkt niet nog met schrik aan den gruwel, gepleegd onder *Dragut Rais* en *Heiradin*, de landingen op Messina, bij Mamuco, waar zij het klooster der Benedictijnen plonderden, al de monniken vermoorden, den overval van Barbarossa op de eilanden Elba en Capreï, en de landing en plondering op Ierland, onder het gouvernement van den obgelukkigen *Wentworth*, enz.

* Verbindt a daarom 4, " (zegt de schrijver, die deze

BERIGTEN.

Sedert onze laatste is in Texel weder binnengekomen D. A. Wilkens, van Rotterdam naar Hamburg, als bijgaat uit bod.

In het Amst. binnengekomen J. C. O. Neese, van Arendahl, H. C. Kool, van Hamburg, Hein. schip *Anna Christina*, Kapt. T. C. Stangenes, van Marseille en Adra naar Antwerpen, wat den 28 Maart op de hoogte van Portsmouth.

De Heer Mr. J. H. DIRKS, Lid der Tweede Kamer der Staten-Generaal, is gekomen, ten titel bebben der ridderkruis in de *Zuidelijke Nederlanden* der Willemsorde.

Het Nederlandsche Regiment grenadiers en jagers, dat in Oost-Indie is, heeft eene expeditie tegen Algiers tot wederzijdsche uitwisseling schijnt te willen gebruik worden, in die werkelijkheid te trekken.